

finne, god, Vanger og Voss tid + Nordalands fylker
Norge.

fr. Finn (dat. Finn(i)), gen. Finnis - t.e. DR
I, nr. 325 (1351).

Sammansatt m. vin f., som i ortnamn övergått
till neutral böjning.

S. Bugge: Om förändring af Genus i norske
Stednamne. ANF 7, s. 263.

R.G. 1951